

דפי יגור

יום ו', כ"ב באלול תשפ"ג, 8.9.2023, גיליון מס' 5047

שלוש פיתה א

1. ריסוס בשטחי נוי

בשנים האחרונות התקבלה החלטה במזכירות הקודמת ובהנהלה שיש להימנע מריסוס. עקב החלטות אלו לא ניתן לריסוס עשבייה בשטחי הנוי, ולכן הטיפול נעשה באמצעות פעולת חרמש של עובדי הנוי ועובדי קבלן. פעולה מאוד יקרה, שעולה בשנה כמה עשרות אלפי שקלים וגורמת לגרעון בתקציב.

גלי גורביץ' והדר רודין הציגו את הבעיה וגם פתרונות ומתווה לפתרונות ארוכי טווח.

כמו כן, הציגו מצגת, המראה את המצב בנוי מבחינת הצורך לעבור לגינון בר-קיימא, שהינו תהליכי ונעשה במספר דרכים. זה מחייב תוכנית עבודה ארוכת טווח בעלת עלויות פיתוח ועבודה משמעותיות. גינון זה מפחית את הצורך בהרמוש ומטפל בעשבייה בטיפול שורש.

הוחלט: ההנהלה רואה בחיוב את הפעולות שנעשות לטובת העניין, כולל הכנת תוכנית ארוכת טווח לגינון בר קיימא. אושרה רכישת מכסחת, שתורכב על הטרקטור החדש ותוריד עלויות חרמש.

אושרו ריסוסים נקודתיים הכרחיים בלבד, כולל הודעה מראש לציבור ולכל הנוגעים בדבר.

2. מערכות חינוך גיל רך ומשלים - התאמת מחירים ושיפוץ מבנה ג'ד'

מוזמנים: **רני טנא, חן נועם ואהוד קוטליאן.**

שינויים בעלויות בחינוך נעשים בספטמבר, לפני תחילת שנת הלימודים, לכן עלינו להציג את המחירים למשפחות חיצוניות ולחברים ולבצע התאמת מחירים.

שתי המערכות נאלצות לשמר כוח אדם מקצועי, ומכאן העלאות שכר הכרחיות. כמו כן חלה עליית מחירים של שאר ההוצאות: מזון, חומרי ניקיון ושאר מוצרי צריכה. המדינה גם משנה תקנות, הנחיות ובעיקר מענקים והקצאות, חדשות לבקרים, ומעמידה את המערכות בחוסר ידע לגבי גובה ההכנסות המתוכנן.

למרות כל האילוצים והקשיים אנו מנסים לשמור על איכות ומתמקדים בקיום תקנים מעל המקובל. עם זאת, נעשים מאמצים להתייעל ולצמצם הוצאות תוך שמירה על איכות התנהלות המערכות כפי שהיה עד כה.

הוחלט:

חינוך משלים - אושרה הצעת התאמת מחירים חדשים החל מספטמבר 2023.

גיל הרך - ההנהלה ביקשה לבצע בדיקה נוספת של עלויות כדי להוריד את אחוזי ההתאמה למחירים יותר נמוכים מהמוצע.

נושא עלויות במערכת הגיל הרך יובא לדיון ואישור עם הנהלת החינוך בישיבה הבאה.

3. שיפוץ מבנה כיתות ג'ד'

מוזמנים: **סיגל עמיר ואודי קינן.**

לפני כשנתיים הוחלט להפריד את השכבות וכיתה ג' עברה למבנה שנמצא בתחומי הגיל הרך. מבחינה חינוכית נכון

להחזיר את כיתה ג' למבנה ג'ד'. בספטמבר כיתה ג' תמנה 37 ילדים. בשנת התקציב הנוכחית אושר התכנון של הפיכת מבנה זה למבנה מתאים לשתי השכבות. נעשה תהליך של בניית פרוגרמה לשיפוץ מלא של המבנה. יחד עם זאת, הורי כיתה ד' ביקשו לקדם את השיפוץ, כדי שהמעבר יתבצע כמה שיותר מהר.

ביקשנו מהאדריכלים לבצע אומדן לשיפוץ המבנה לכיתות ג' ו-ד'. השיפוץ המוצע הוצג ע"י סיגל וחולק לשלבי ביצוע, כדי שאפשר יהיה לבצע לפי שלבים. הנהלת הקהילה נדרשת לאשר שלב ראשון של שיפוץ כיתות ג'ד', שיאפשר יצירת מרחב במבנה הקיים, ולכן צריך לקדם את ההשקעה לביצוע מיד.

הוחלט: נושא השיפוץ יובא לאישור ועד ההנהלה ולאסיפה לשם ידוע על קידום השיפוץ כבר עתה (כבר עתה ועד ההנהלה אישר ונמסרה הודעה באסיפה).

4. בקשת דור גונן לשנה חופשה נוספת

אושרה שנת חופש נוספת לדור גונן.

5. כניסה למועמדות של עומר חורש

אושרה כניסה למועמדות של עומר חורש בן זוגה של מיקה רבן.

6. מעלונים

מציג **אייל שריג.**

צוות הבריאות מבקש המשך מימון למעלונים, התקנתם והנגשה פנימית וחיצונית.

הוחלט: יגור תמשיך לממן רכישת מעלונים גם בגרמי מדרגות ישרים, כולל הביטוח שלהם (המעלונים הינם רכוש יגור).

ישיבה מיום 10.8.2023

1. איחוד תפקיד מרכז/ת התרבות ומנהל/ת בית בר יהודה

עינב רוזיאו הציגה את דעתה, שריכוז תרבות הינו תפקיד לזמן קצוב בעוד תפקיד אחראי על בית בר יהודה הינו תפקיד לטווח ארוך, הדורש פיתוח הבית לאור הצרכים המתהווים.

בהקשר הזה, נאמר, שחברים פנו לצוות תוכנית האב של יגור להוביל דיון ציבורי על הפיכת בית-בר-יהודה למרכז קהילתי-חברתי, המרכז פונקציות נוספות על אלה הפועלות בו היום.

הוחלט: להשאיר את התפקידים כפי שהם בנפרד. עם זאת, צויין: עקב הקשר בין פעילות התרבות והתנהלות בית-בר-יהודה, יהיה תפעול הבית בתאום ובשיתוף עם ריכוז התרבות.

היקף המשרה של ריכוז תרבות יהיה כפוף להחלטות הדיון הציבורי על תפקודי בית-בר-יהודה.

2. הגיל הרך

מוזמנים: **חן נועם, יעל ס"ט רשף (יו"ר הנהלת חינוך) ורני טנא - המשרד הכלכלי.**

לאחר הישיבה הקודמת נעשו פעולות נוספות של בדיקה

הנהלת קהילה

אוכל בצבע תכלת. ועדת תכנון טוענת שצביעת הספסלים לא תואמה איתה, כפי שמתחייב מהיותה הרשות המקצועית לעניין זה, ודורשת צביעה מחודשת של הספסלים. יש לציין, שהצביעה והתיקון נעשו ע"י בני המצווה במסגרת משימות בר-המצווה.

הוחלט: להבא לפנות לוועדת תכנון בענייני צביעה, במיוחד של מקומות ציבוריים.

לקבל את טענת הוועדה, שההתנהלות במקרה הזה לא היתה תקינה.

יחד עם זאת, לכבד את עבודתם ואת תרומתם של הילדים, ולהמתין שנה עד לצביעה מחודשת של הספסלים.

והתייעלות, שלא יפגעו באיכות המקצועית של המערכת ובהתנהלותה התקינה.

הוחלט: לאשר את המחירים החדשים.

כן הוחלט להיענות לבקשת מערכת החינוך לסגור את המערכת לארבעה ערבי חג, בנוסף לשני ערבי פסח וראש השנה (שני ערבי חג בסוכות, יום הכיפורים ושבועות).

הוחלט להיענות להצעה להנחה של 10% למשפחות בני/נות יגור המיועדות לקליטה, שאינן יכולות להתקבל כעת בגלל עצירת הקליטה.

3. ערעור של ועדת תכנון

מוזמנת: **שני זהבי ועדת תכנון**, נוכחים: **דוד ילין ומודי למדן**.

ועדת התכנון מערערת על צביעת הספסלים מחוץ לחדר

משולחנה של רחלי

(מנהלת הקהילה רחלי ברנדשפט)

רוב תקציב החינוך מופנה לשכר עבודה, ולכן כל צעד של חסכון והתייעלות נעשה במשנה זהירות, לאחר בדיקה מדוקדקת, בלי לפגוע בכוח אדם.

מלאכת החינוך חשובה ביותר, והבוחרים בה ראויים למלוא ההערכה, הפרגון וההבנה של הצרכים אותם הם מעלים בפני הקהילה. תודה מקרב לב לכלל הצוותים, בשתי המערכות, ושתיהן שנת לימודים רגועה טובה ומיטיבה לילדים ולעובדים.

אחרון, מברכת את כל מי שהיה מעורב ולקח חלק בהקמת "גן שרון" המחודש: למועצה, לאנשי הענפים, לבעלי המקצוע, ובאמת לכל מי שתרם לפרויקט זה. בהחלט פרויקט ראוי לילדי יגור והוריהם.

מאחלת שנת לימודים מוצלחת, טובה ושקטה לילדים, להורים ולצוותים החינוכיים.

שלום וברכה לבית יגור,

עם תחילת שנת הלימודים אני רוצה לברך ולאחל בהצלחה לכל עובדי מערכות החינוך, שעומדים במהלך כל השנה בשגרה של עבודה עם הילדים. עבודה בחינוך אינה עבודה רגילה, זוהי עבודה המחייבת לגייס את הלב ואת הנשמה היתרה למען הילדים מכל הגילאים.

ביומן זה מתפרסמים פרוטוקולים שדנים בענייני חינוך, ולכן ראוי לציין, שלמרות הקשיים הרבים שנערמים מידי יום בפני המנהלים, הם עומדים במשימה לשמר ולפתח צוות מקצועי, איכותי, קבוע ויציב תוך שמירה על יחס מיטבי בתקנים של היקף הצוותים החינוכיים מול מספר הילדים.

ביום ו', ח' באלול תשפ"ג, 25.8.23

הבאנו לקבורה את חברנו
צביקה מלכין ז"ל
בית יגור אבל עם המשפחה

ביום ו', כ"ד באב תשפ"ג, 11.8.23

הבאנו לקבורה את חברנו
יונתן גרעין ז"ל
בית יגור אבל עם המשפחה

1. ועדת אסיפה

אודי קינן: מודה לאיריס בירמן ולספי בארי שסיימו את תפקידם בוועדת אסיפה. אני החבר השלישי בוועדה, ולצד, כרגע, טרם התנדבו חברים נוספים. אשמח אם יצטרפו.

2. הצגת מועמדים לחברות ביגור

אודי קינן: מציג את המועמדים: אבשלום כהן (בן הזוג של נועה טולפין), תמה שנער (בת הזוג של תמיר שנער), ים גרמן (נשואה לדני גורליק), קרן פורמבה (נשואה לעומר ברנע), יותם ורו פארן-בניסטי, שני קשת בנם של ירון ושגית (הערת העורך: הפירוט המלא בגיליון הקודם).

3. עידכון לגבי הקצאת תקציב שיפוץ בית הילדים ג'ד'

אודי קינן: בשנים האחרונות אנו מבורכים במחזוריים גדולים מאוד. בגלל הצפיפות נשארה כיתה ג' במתחם הגיל הרך, שזה מצב לא אידאלי מבחינה חינוכית. הבית קטן מדי ולא מתאים, וגם מרחיק אותם מקבוצת הגיל. הבקשה של מערכת החינוך - לפצל את בית הילדים ג'ד' לשני בתים. הכניסה תעבור, מטעמי בטיחות, מ"כביש השלום" לצד השני, מכיוון מרכז הלמידה. עלות המהלך בין 500,000 ש"ח ל-600,000 ש"ח. הפרוייקט עדיין לא אושר סופית, אלא הוצגה רק פרוגרמה, אבל אנחנו רוצים לבצע את זה בהקדם. לאור גובה הסכום חשוב לעדכן את הציבור.

אסיפת אחי"ג

אסיפה מיום 8.8.2023 יו"ר: נוקי נויפלד

א. עדכון בנושא טובופלסט

נוקי נויפלד: לפני כ-4 חודשים הבאנו לאסיפה את הצעת דריקטוריון לגין, שאושרה אחר כך בקלפי, לסגור את מפעל טובופלסט. מיד לאחר האסיפה מינה הדריקטוריון צוות של שלושה אנשים, הכולל 2 חברי דריקטוריון, זאב, נוקי, ומנהל המפעל אורי, לנהל את המהלך. כל חברי הדריקטוריון היו מדווחים באופן שוטף והשתתפו בקבלת החלטות לאורך הדרך. המהלך היה מפוצל: מול העובדים וההסתדרות, ועסקית - מול הלקוחות והמפעל בבולגריה. עבדנו בשני ראשים. הכוונה היתה, כזכור, להשאיר את קו הייצור של האלומיניום שהיה רווחי, ולסגור את קווי הייצור של הפלסטיק.

לגבי העובדים - בתחילת התהליך חששנו מאוד מההסתדרות, שכל העובדים, להוציא את חברי יגור, קשורים בחוזה קיבוצי דרכה. להפתעתנו, היה ויכוח בין ועד העובדים וההסתדרות, שנתן לנו יתרון מול האחרונה. בשלב מסויים התפטר הוועד. ההסתדרות מהתחלה הבינה את גודל האירוע ומשמעותו, והלכה איתנו כתף אל כתף, מתוך הבנה שהתנאים שגיבשנו הם הטובים ביותר לכולם. בפועל, המהלך כולו היה יותר מהר ויותר קל ממה שחשבנו. "שאפו" גדול לאורי המנכ"ל ובמיוחד ליהודה פנחסי, שהניסיון והקשר שלו להסתדרות עזרו כאן מאוד. תוך כדי המהלך הודיע אורי ללקוחות שהמפעל ימשיך לייצר שפורפרות רק בתנאי של הורדת כמות הכתרים והעלאת מחיר של 30-40 אחוז. להפתעתנו, הרבה מהלקוחות הסכימו להמשיך בתנאים החדשים. אי לכך המשכנו להפעיל את הייצור לשוק המקומי. במידה וכלכלית הפעילות בשוק המקומי לא תהיה כדאית ונפסיק את הפעילות, הסכם הפיטורין, שגובש עם ההסתדרות ביחס לפיטורין של עובדי הייצור לחו"ל, יחול גם על העובדים שממשיכים לעבוד לשוק המקומי. נכון לעכשיו, יש לנו כמות הזמנות גבוהה יותר לעומת הזמן הזה אשתקד, כ-500,000 שפורפרות לשוק המקומי.

אנחנו נפרדים מכשישים עובדים, כעשרה מהם מיגור. מחצית

הפורשים מיגור יוצאים לפנסיה. במקביל, עברו כעשרה עובדים מטובופלסט לגין, במקום עשרה עובדים זמניים שעזבו. הלכנו בזהירות רבה, כדי לפטר כמה שפחות. עלות הפיטורין 3.5 מיליון ש"ח. מתוך הסכום הכלול בהסכם הקיבוצי שהיה כ-3 מיליון ש"ח. גם העובדים בטובופלסט הבינו את המהלך. זה לא משהו שקרה ביום אחד אלא תהליך ארוך. הדברים נעשו בזהירות ובאופן שקול. "טובופלסט החדשה" יצאה לדרך. השנה, כנראה, נסיים ברווח של 1.5 מיליון ש"ח, בפעם הראשונה אחרי תקופה מאוד ארוכה, בזכות עליית המחירים שלנו לשוק המקומי. האלומיניום ימשיך לייצר, וככה נוכל להגיע לרווחים יפים של האלומיניום ופלסטיק ישראל כ-5-6 מיליון ש"ח בשנה.

מבחינה מסחרית, כשהודענו ללקוחות בחו"ל על הפסקת הייצור, הודענו גם שנכבד את כל ההזמנות שכבר נעשו. כמעט כל ההתחייבויות האלה הסתיימו ועברנו לטפל בנושא של בולגריה. המפעל שם בבעלות חצי חצי עם חברה בולגרית. הודענו להם, שאנו רוצים למכור את חלקנו. עד ממש לפני מספר ימים היינו אמורים למכור את המפעל לחברה בלווסית. באותו יום שהמו"מ איתם קרס נוצרה הזדמנות עם חברה אחרת, ואני מקווה שבימים הקרובים נשלים את המכירה. גם שם נצא הרבה יותר טוב ממה שחשבנו. הקונה החדשה לוקחת על עצמה את כל ההתחייבויות, כולל ההלוואות לבנקים, ובסוף התהליך, אם הכל יתגשם על פי המתוכנן, תעביר לנו כ-2.5 מיליון יורו.

חברי יגור, שמסיימים את עבודתם בטובופלסט, יזכו לקבל את כל העזרה והתנאים מיגור כמו שהובטח. מבחינתנו, כל חבר הוא עולם ומלואו ואנו עושים הכול כדי לצמצם את הפגיעה באנשים. טובופלסט החדשה עם השנה המוצלחת בלגין אריות, יכולות להגיע לרווח של כ-10 מיליון ש"ח השנה. תודה לכל מי שנתנו יד, לשלישייה שהובילה ולעובדי טובופלסט שהלכו איתנו יחד. בזכות כולם התוצאה יותר טובה ממה שחשבנו.

התמיכה והאמון לאורך הדרך.

עמוס פרייס: מה היו הגורמים לזה שהמפעל בשוק המקומי הפך רווחי? הדירקטוריון קיבל מנדט לעשות שינויים, הוא לא סגר את טובופלסט אלא צמצם אותו. אי אפשר לבסס מפעל רק על השוק המקומי מכיוון שייבוא גדול יכול להפוך את המצב על פיו. בדיון בחודש מרץ הצעתי לחכות עם הסגירה חצי שנה בגלל הסיכוי לגידול בהזמנות ושינויים בשערי המטבע. חלק מהדברים האלה קרו. כרגע במחלקת האלומיניום עובדים קווים בני 40 שנה, הם עובדים טוב, אבל צריך לחשוב האם להמשיך להשקיע בהם. ההשקעות הנדרשות הן גדולות מאוד. עשינו את מה שצריך והבאנו את המפעל לריווחיות, השאלה אם להמתין עם המפעל כמו שהוא כמה שנים או לבנות תוכנית אסטרטגית חדשה שתכלול גם השקעות, נניח באלומיניום. בתהליך הצמצומים איבדנו הרבה בעלי מקצוע טובים שאין להם תחליף. המפעל דורש ידע טכנולוגי ברמה גבוהה ובלי אנשים מתאימים לא נוכל לצמוח. זה נכון גם בלגין. לא מספיק להגיד שעכשיו טוב, אלא צריך לחשוב הלאה. אי אפשר לאורך זמן לייצר רק לשוק המקומי ואי אפשר בלי השקעות ובלי השקעה בבעלי מקצוע. חבל שהמנכ"ל לא משתתף בדיון הזה כדי שיוכל להתייחס לשאלות אלה.

נוקי נויפלד: הדירקטוריון החדש שייבחר אחרי החגים יתווה את החזון לעתיד. הגורמים לשינוי בשוק המקומי היו השינויים בשוק המטבע שגרמו להפסקת הייבוא וזה שהעלינו את המחירים ב-30-40 אחוזים. כנראה, יש לנו יתרונות על המתחרים. אם הדירקטוריון החדש יחליט לגדול - יגייסו אנשים חדשים, אם יחליט להמשיך בצמצום - יעשה דברים אחרים. אני, כמובן, אציג בפניו את דעתי. מה שעשינו זה לרפא נקודתית את הפסדי השנים האחרונות. ועכשיו אפשר בלי לחץ לחשוב על העתיד ולקבל החלטות.

אני מעריך, שאחרי מכירת המפעל בבולגריה נוכל להביא את שתי החברות תחת מנכ"ל אחד ונבצע מהלכי ייעול נוספים. יידרשו מהלכים לא פשוטים.

התוצאות הטובות בלגין אריזות השנה קשורות למעבר של המתחרה שלנו לקריית גת והקשיים שלו בהתנעת הייצור מחדש. בעסקים לפעמים עולים ולפעמים יורדים וצריך מזל. בסך הכול אני צופה עתיד טוב לשני המפעלים.

לסיכום דברי, אני רוצה לציין את השיח המקומם והפרכת הנתונים השגויים במכוון, על מנת לתקוע טריז במהלך. אצל חלק מהחברים הדברים הללו יצרו חוסר אמון במי שהוביל את המהלך וחבל.

המספרים שנוזקו "בחצר" בחוסר אחריות, סגנון הדיבור נגד העומדים בראש התהליך והיחס הבוטה והמקומם, מקומם לא אצלנו!! מותר להתווכח ולחשוב אחרת. אבל סגנון הפייק ניוז שהוא מאוד פופולארי, חבל שמצא את מקומו גם בחברה שלנו וגרם לחלק מהחברים להשתמש בו באופן בוטה וחבל.

שפי עוז: בתור חבר דירקטוריון אני מזכיר שלפני כשנה וחצי סיימנו את הקדנציה והמשכנו מתוך אחריות למפעלים ולעובדים. לפני 4 חדשים ביקשתי שייבחר דירקטוריון חדש, כי אנחנו עובדים בלי מנדט. יש הרבה אתגרים, החברה צריכה לחזור לעבוד כמחלקה אחת, טובופלסט תהיה מחלקה בתוך לגין. צריך לחשוב קדימה, לא הגיוני שאותו דירקטוריון שסגר את המפעל יהיה זה שימשיך. האתגרים הגדולים במפעלים עוד לפנינו.

נוקי נויפלד: אחרי החגים ייצאו מכרזים לכל הדירקטוריונים שסיימו. אני ביקשתי שהדירקטוריון הנוכחי יימשך עד שנסיים את סגירת המפעל. לגבי הדיונים שהיו, מבקש מאנשים להיות זהירים ושקולים בדיונים מסוג אלו שקיימנו לפני 4 שנים, במיוחד כשמביאים מספרים. אני תמיד פנוי ושמח לתת מידע למי שרוצה לדעת יותר. מודה לחברים על

קבלה לחברות
התקבלו: רז ויותם פארן, שני קשת, תמה שנער, קרן פורמבה,
אבשלום כהן, ים גרמן
הרכוז למצטרפים החדשים בחברות לקיבוצ' ילור

בית יגור משתתף באבלם של
אהוד כוכבי והמשפחה
על מות הבת
טליה עמית-כוכבי ז"ל
(בת 46)

סימון הדירות

פגישת הסבר 9.8.2023

שמקבל הוא "מס רכישה".

משמעות הסימון שלכל משפחה הקיבוץ מעביר ללא תמורה את הזכויות על המגרש המבונה (הדירה) למשפחה. לכן הקיבוץ צריך לשלם מס שבח והמשפחה מס רכישה.

אנחנו עכשיו בשלב ראשון של המהלך, (העברת "הזכות" בקרקע, לא את הקרקע עצמה, מול רשות המיסים)

"שיוך חוזי" - הסכם הסימון, נקרא "מכירת זכות במקרקעין". החברים רוכשים את זכויות הקיבוץ במגרש, פיתוח ולעיתים גם מבנה מהקיבוץ, מחייב דיווח תוך שלושים יום, משני הצדדים, הקיבוץ והחבר, לרשות המיסים. המהלך נקרא "הגשת שומה עצמית", והוא כולל גם הערכה של גובה המס המשולם, משמעותו רישום המגרש או הדירה ברשות המיסים על ידי החבר.

לאחר מכן מתבצע שלב ב', תהליך של בדיקת השומות העצמיות על ידי מיסוי מקרקעין: דיונים והסכמות, שווי העיסקה (מגרש ומבנה), סכום מיסי שבח ורכישה, יכול לקחת כמה חודשים וכלול מו"מ עם רשות המיסים. המו"מ כולל - הוצאת שומות על ידי מיסוי מקרקעין, שהן מס שבח לקיבוץ. מס רכישה לחברים יחול רק אם יש לבית האב דירה נוספת. אם אין הסכמה על השומות, מתקיים דיון על גובה השומות.

מתי משפחה פטורה ממס רכישה? אם זו הדירה היחידה שלה ("דירת יחיד"). יש הקלות נוספות הקשורות למצב בריאותי או לעולים חדשים. משפחות שברשותן דירה נוספת ישלמו 8% מערך הדירה.

המיסוי על הקרקע עצמה שייך לשלב הבא (שלב ב') בתהליך, זהו הסכם השיוך של החבר מול רמ"י. שני התהליכים עצמאיים ולא תלויים זה בזה.

לסיכום: תהליך השיוך כולל שני הסכמים ושתי שומות, הראשון על המבנה - הסכם סימון הדירות מול ראשות המיסים ובו אנחנו עוסקים עכשיו, והשני על הקרקע מול רמ"י.

כבר אחרי ההסכם הראשון אתם רשומים ברמ"י כבעלי הדירה מבחינה מיסויית, גם אם בפועל הדירה עדיין שייכת לקיבוץ וכפופה להחלטות שיתקבלו באסיפה. **ההמלצה שלי, רק אם אתם בטוחים שזאת באמת הדירה שאתם רוצים לגור בה תחתמו על הסכם הסימון.** אם אתם מתלבטים, תתייעצו עם מובילי התהליך ואל תחתמו עד שתהיו בטוחים בהחלטתכם.

עופר אדר: אנחנו ממשיכים להתקדם עם הצדדים המעשיים של שיוך הדירות. קיבלנו שתי החלטות: ב-11.11.2022 החלטה על הזיקה של החברים לדירות והחלטה על סימון הדירות ב-14.7.2023. על בסיס שתי ההחלטות האלה אנחנו רוצים להתחיל לסמן לחברים את הדירות לשיוך.

בחלק הראשון של הפגישה, אריאל לווינגר, היועץ המשפטי שלנו בתהליך, יציג את ההסכם שכל משפחה שנסמן לה דירה תצטרך לחתום עליו.

בחלק השני ניפגש עם שני רואי חשבון, שיציגו את הצד המיסוי של שיוך הדירות, ונלמד את הדברים קצת יותר לעומק.

אריאל לווינגר: "הסכם הסימון" הוא האופן שבו יגור אומרת לרשות המיסים, שהקיבוץ מסמן דירות לחברים, אם וכאשר יושלם תהליך השיוך, ואם החברים יעמדו בתנאי הזכאות לשיוך, בדירה הזאת תמומש הזכות שלהם לשיוך.

להסכם שני צדדים:

צד א' שבין הקיבוץ לחברים - סימון מגרשים או חלקי מגרשים (בבתים משותפים), החברים יקבלו מפה או שרטוט עם סימון המגרש שלהם. ההסכם גם יציין שהוועדה המקומית או רמ"י עשויים לדרוש שינויים קטנים בסימון שנעשה. חברים שהולכים לעולמם, יורשיהם יזכו ב"זכויות כלכליות", קרי, אפשרות להמיר "זכות", בהווה לעתיד, לכסף. כל הסעיפים הנ"ל יהיו כפופים להחלטות שיגור עדיין צריכה לקבל. עד השלמת תהליך השיוך ורישום הזכויות האישי בפועל, ברמ"י אין לחברים שום זכויות, וכל הנכסים נשארים ברשות הקיבוץ. אי חתימה של חבר על הצעת הסימון לנכס שלו, לא מעכבת את התהליך לקיבוץ כולו. יש לקחת בחשבון, שככל שיימשך התהליך, מצאי המגרשים לחלוקה ילך ויפחת. חבר שיקנה דירה שנייה ישלם עליה את מלוא המס לדירה שנייה ולא יוכל להירשם למכרזי מדינה לאנשים שאין בבעלותם דירה ("מחיר למשתכן" וכו').

צד ב' שבין הקיבוץ ורשות המיסים

משתתפים: רוי"ח רביב ישי ("ברית פיקוח", יועץ מס לקיבוצים בענייני שיוך דירות), עו"ד מיכל סופר, עו"ד עופר סקלר, שעבדו ברשות המיסים.

רביב ישי: כל עסקה של רכישה או החלפת בעלות על מגרשה או דירה נדרשת במס, לפעמים המס מושת על שני הצדדים ולפעמים רק על צד אחד, לצד המיסים יש גם פטורים והקלות שונות. המס על מי שמוסר הוא "מס שבח", המס על מי

ההרשמה היא בקבוצות של 50. לא חייבים לרוץ לחתום ראשונים.

אודי קינן: הצוותים עובדים קשה, הסיטואציה מול רמ"י לא

פשוטה. הכי חשוב להמשיך כל הזמן להתקדם. הזמן לרעתנו. הקיבוץ לא מתכוון להשיט על החברים את מס השבת. אבל לא יקח על עצמו את המיסוי במקרה של חבר שמחזיק דירה נוספת.

סיכום שלוש פגישות פתוחות עם חברים לפי שכונות 20-22.8.2023

דברים כלליים

עופר אדר: לפני 9 חודשים התחלנו כצוות היגורי (דפנה דורפמן, סיגל עמיר, שני זהבי, דובלה ישרון, אודי קינן) בשגרת פגישות קבועות אחת לשבועיים. בחרנו צוות מתכננים: אדריכל שוהם בן ארי מוביל את התכנון, ערן געש אדריכל נוף, אברי קדמי מתכנן כבישים, והתחלנו לתכנן את הפרצלציה והתכנון שקשור לשייך הדירות. היום נציג את התפישה הכללית. הדיון הוא בינתיים דיון לימודי. בהמשך, יתקיימו פגישות מפורטות יותר, וכמובן גם אפשרות לכל בית-אב פגישה אישית. בסוף תעבור תוכנית גדולה באסיפה ומשם לאישור בגופים החיצוניים: הוועדה המחוזית ורמ"י. המטרה - שלקראת סוף אוקטובר נתחיל להחתיים את החברים, בתחילה את דיירי השכונות הפשוטות יותר לסימון ובהמשך גם את המסובכות יותר. כמו שנאמר על ידי יועץ מס באסיפה קודמת, משפחה שלא שלמה עם ההצעה של התכנון, שלא תמהר לחתום. מצד שני, הזמן כידוע לרעתנו, כמה שנצליח להתקדם מהר ולריב פחות, נשיג בסוף תנאים יותר טובים מהמדינה. פעם בשבועיים אנחנו יושבים ומתקדמים צעד צעד.

שוהם בן ארי: מרגש לפגוש פה שכונה שלמה. הנושא הוא המהלך הכללי, לא רק השכונה. המטרה היא שיחה, אף דבר לא מונחת או מוכתב לכם.

מה עברנו? שלב א': החלטה על קיום התוכנית על בסיס התביע, **שלב ב':** "טרום חלוקה" - מדידה קרקעית כולל חוצצים ועצים בוגרים, רישום בעלי הזכאות והתפלגותם, קביעת עקרונות ואמות מידה לחלוקה,

מה כרגע? "גיבוש חלוקה": גישה, חניה, תשתיות, שימור מבנים ועצים, מענה להרחבה עתידית, שמאות, עמידה בנהלים, כללי הרשויות, הצגת החלוקה להערות החברים, תיקון והגעה להסכמות עד כמה שאפשר.

בעתיד: הצגת החלוקה לאישור האסיפה, קבלת אישור רשויות: רמ"י, ועדה מקומית ותיקון על פי הערות, רישום החלוקה.

מדובר בסך הכול בשטח של 350 דונם, שטח "המחנה", שנמצא בחכירה מול המדינה.

חוץ מהדירות שצריך לסמן, צריך גם לסמן חניות. התקן בארץ הוא של 2 מקומות למשפחה ו-0.2 לאורחים. ביגור נצטרך להוריד את התקן הזה לרכב אחד ו-0.2 לאורחים, כי אין מספיק מקום, ולא היינו רוצים להקריב דירות בשביל חניות. ביגור הצליחו כל השנים לשמור על איזה שלד, מבנה בסיסי של היישוב ולא לערבב או לבלגן אותו, וחשוב מאוד שכך גם יהיה להבא.

מפוזרים גם כ-830 עצים בוגרים, שאנחנו רוצים לשמור את רובם, במיוחד את המיוחדים. זה לא עניין פשוט וקל.

אי אפשר לשייך שטח של מבני ציבור.

"יחידות קטנות" - בנוסף למגבלה של 700 דירות לבתי אב, מותר ליגור להחזיק עוד 100 "יחידות קטנות", המשמשות

אוכלוסיה מתחלפת, חיילים למשל, או אנשים בגיל השלישי. הצוותים קבעו שלושה מתחמים, העיקרי יהיה באיזור שכונת "הכרם".

הדרכים בתוכנית צריכות להבטיח גישה נוחה לכל מקום, לרכבי חברים ורכבי חילוץ והצלה.

ערן געש (אדריכל נוף): הקו המנחה שלנו היה "לא לשפוך את התינוק עם המים", ולשמור על הרוח הקיבוצית והכפרית של המקום. יש ביגור הרבה "תנועה רכה" של קלנועיות ורכבי גולף. שאפנו לשמור על מתחמי המגורים מחוץ לתנועת רכב ממונע, ולהפנות את מרבית החניה להיקף, כדי שלב השכונות ישאר ירוק. השתדלנו לא לגעת בשבילים הקיימים. התלבטנו, מה רוחב שביל קיבוצי? מצד אחד, כל היופי הוא הדשא סביב הכביש, מצד שני החברים רוצים לשייך גם "חצרות". החלטנו שהרוחב יהיה 4-4.5 מ', המאפשר מעבר למשאיות קטנות בשעת הצורך. ולשמר תשתית גינון בצידיהם.

זיהינו ביגור כמה איזורי שצ"פ (שטח ציבורי פתוח), ליד חדר האוכל, הלול, בשכונות הכביש והמשתלה, וחשוב מאוד לשמור על הירוק הזה ולא לאבד אותו. מתחמים נוספים שאפשר יהיה לטפח בעתיד יהיו אפיקי שני הוואדיות והרצועה הקטנה הפנויה בהר.

שוהם בן ארי: התכנון חייב להתחיל מהנוף. לא מדובר רק בדשאים ועצים אלא גם בצירים ובמרחבים פתוחים. יש להגן עליהם משיוך בעתיד. יגור קיבוץ ירוק ויפה, והשטחים השונים מחוברים טוב. על זה צריך לשמור.

החלוקה כוללת את כל השטחים בהם מתגוררים היום חברים. ניתוח שכונה לקראת שיוך כולל: הגדרת הגבולות שלה, סימון השבילים, איתור השלד הירוק, יש שונות גדולה מאוד בין השכונות. מדדנו דירה דירה בדיוק, מה הגודל שלה והאם אפשר להגדיל אותה בעתיד, הוספת מקומות חניה.

סימנו 616 יחידות דיור קיימות וראויות לשיוך. כדי להגיע ל-640, כדי שיתאפשר השיוך, נצטרך בשלב ראשון להוסיף יחידות, למשל באזור שכונות האזדרכת והטניס (בבניינים של 4 קומות), ובהמשך אולי גם באזורים נוספים, כדי להגיע ל-700 דירות. סה"כ יגור במצב לא רע מבחינה זאת שלרוב המכריע של הדירות אפשר לעשות שיוך בלי לשנות את התביע.

נתונים מקדימים ומצטברים לקביעת דירה כניתנת לשיוך:

שטח דירה קיים הינו לפחות 60 מ"ר. ניתן להרחיב את הדירה, ללא הריסה, ל-120 מ"ר, לכל הפחות. ניתן להרחיב את הדירה בתחום קווי בניין לשטח 140-160 מ"ר (למעט חריגים).

קיים ממ"ד או שניתן להוסיף ממ"ד קדמי.

גובה הדירה מרצפה לתקרה לפחות 180 ס"מ.

קיימת גישה בלתי תלויה לדירה.

ניתן להבטיח חניה אחת לפחות, לשימוש הדירה במרחק שלא יעלה על 70 מ'.

בסוף כל אחד מקבל מפה עם המגרש שלו, את השבילים

השכונה. לאחר שזה יאושר, אפשר יהיה לרשום סופית. לכל מ"ר של דירה יש משמעות כספית גדולה, לא לכולם כדאי מגרש גדול, אנחנו מתייעצים עם השמאים, לפעמים זה לטובתכם, ולפעמים לרעתכם, ניסינו לקחת את כל זה בחשבון. היעד הוא להגיע כמה שיותר מהר ליעד תכנוני של 700 בתי אב, מתוך זה 640 לזכאים. אנחנו רוצים לקבע מצב פתיחה שיאפשר שיוך, מעבר לזה כמובן החיים ממשכיים ויהיו שינויים.

בשכונת ההר יש כעת 37 יחידות: 20 במרכז, 9 במזרח, 8 בצפון. כולן ניתנות לשיוך. את ההגדלה של הדירות אפשר לעשות במרפסות. קושי אמיתי שקיים בשכונה הזאת הוא בנושא הממ"דים. ממ"ד הוא לא תנאי לשיוך, אבל הוא תנאי להרחבת הדירה בעתיד. בדירות הקיצוניות אין בעיה, אבל בדירות המרכזיות דרוש שינוי פנימי. הפתרונות יצטרכו להיות יותר יצירתיים ומורכבים. "חדרי ביטחון" שהיו בעבר, היום לא עומדים בתקן: איטום, נגישות, 9 מ"ר נטו, קירות בעובי מסויים, רציף לפחות ב-70% מהקירות לקרקע (לכן עדיף "מגדל ממ"דים").

דילמה אחרת, קשורה לחלוקה הפנימית של המגרשים בשכונת ההר האמצעית, האם להתייחס לגוש של כמה דירות, מבחינה תכנונית, כמגרש אחד או לחלק אותן, יש כאן יתרונות וחסרונות לכאן או ולכאן. והדיירים יצטרכו לדון ולקבל החלטה משותפת.

עוד בשכונת ההר, המגרשים מחולקים ל-4, כל דירה היא רבע מגרש. מי שרוצה להתרחב צריך את הסכמת שלושת האחרים, ככה זה בכל בית משותף. השאיפה שלי שנגיע למצב, שערב החתימה על השיוך יהיו הסכמות בתוך המגרשים, שאם מישהו ירצה להגדיל את הדירה, האחרים לא יעמידו בפניו מכשולים.

במידה ושלושה "מגרשים" כאלה ירצו להתאחד ולבנות משהו חדש זה אפשרי, וייתכן ששלושים שנה מהיום החלוקה הפנימית בתוך השכונה כבר תהיה אחרת.

(בתשובה לשאלה) לא נבדקה אפשרות ממ"דים יבילים, ייתכן שזה אפשרי. ייתכן שיידרשו שינויים ותיקונים בתוכנית הממ"דים שהרן ילין הכין לשכונה. עלות ממ"ד רגיל כ-140,000 ש"ח. אם בונים מראש, יותר זול. בשכונות מורכבות ביגור זה עולה כפול. צריך לדעת, ברגע שיהיה שיוך, הקיבוץ לא יבנה יותר ממ"דים.

עלות המגרש מחושבת משטח, ממספר היחידות (אם הוא משותף), שטח בנייה נוסף אפשרי ופרמטרים נוספים. יש שונות גדולה בין המגרשים ביגור, שתבוא לביטוי בעלות ובשווי של כל מגרש. יש לזה יתרונות וחסרונות, ככל ששווי נמוך הוא זול עבורכם לרכישה, ככל שהוא יקר, שוויו גדול.

(בתשובה לשאלה) חניה שנמצאת בתוך המגרש היא פרטית ואסורה לאנשים אחרים. חניות שנמצאות במגרש חניה ציבורית - לא. הקיבוץ יכול להחליט בהסכם, שמקומות ציבוריים יוקצו לבתי אב, אבל אי אפשר למנוע מאנשים אחרים לחנות שם.

אודי קינן: החלטנו השנה לבנות 6 מגדלי ממ"דים בשכונת לול מערב. בשנה הבאה, אם יאושר בתקציב, תימשך הבנייה שם וכשהיא תסתיים, אם כך נחליט, נמשיך לבנות בשכונת ההר.

עופר אדר: בשכונות הוותיקות שאלת הממ"דים היא שאלה בוערת וחשובה. המנדט של צוות השיוך ושל צוות התכנון שמתחתי, הוא לתכנן את השיוך והפרצלציה. בתוך זה הוא נותן דעתו על שאלת ההיתכנות התכנונית של פריטים שונים, בכלל זה ממ"ד. התשובה היא שזה אפשרי מבחינה תכנונית והנדסית, לגבי הביצוע, המשאבים ולוח הזמנים, זה לא עניין שלנו, אלא של הקהילה ביגור שתדון ותחליט. אני חי ביישוב קו העימות ומעולם לא הייתי בדיון כל כך סוער בממ"דים כמו ביגור.

שוהם בן ארי: במיוחד אצל חברים, או קבוצות דיירים, שכבר נתנו דעתם ותכנונו שינויים בדירותיהם/במגרשים המשותפים, על בסיס השיוך, נכון יהיה שניפגש איתם באופן אישי ופרטי ונכניס את הרצונות והתוכניות שלהם בתכנון הכללי איפה שאפשר. אחת המטרות של הפגישה הזאת היא לעודד את הדיירים להתחיל לחשוב קדימה ולתכנן, אישית וקבוצתית, אפשר גם בעזרת אנשי מקצוע ומתכננים מטעם, שייזמו כמה שיותר פגישות פרטניות איתנו, הכול כדי שהתוכנית הגמורה תהיה הכי מדויקת לכס(!) עבורכם, אבל חייבת להיות הסכמה בין הדיירים מראש. הכול מאוד מורכב.

מבחינת התשתיות, השאיפה - שהתשתיות יעברו בשטחים ציבוריים ולא במגרשים פרטיים. זה מורכב ומסובך. בשכונת הכביש, למשל, לא מיפינו אותן עדיין, אנחנו מניחים שהן תחת צירים ציבוריים, אם אנשים יודעים על תשתיות במגרש שלהם נשמח אם יידעו אותנו. בשכונת הכביש המצב יחסית פשוט, בשכונות הישנות והצפופות יותר המצב הרבה יותר מסובך.

הבית הפרטי שלי, יושב על כל התשתיות של המגרש, ובניתי והגדלתי, ועדיין הכול מעל התשתיות של כל המגרש. המטרה שלנו שכל אחד כאן יקבל את המגרש האופטימלי. תכנון התשתיות בעבר לא לקח בחשבון שיוך דירות. הניחו אותן בדרך הקצרה ביותר מנקודה לנקודה. קחו בחשבון שאחרי שתהיה פרצלציה ושיוך ביגור, הרבה יותר חשוב מהממ"דים, זה הוצאת התשתיות מתחת המגרשים הפרטיים והנחתן מחדש מתחת למרחבים הציבוריים. זה יעלה הרבה מאוד כסף. אבל זה יהיה חייב להיעשות. עד אז ניקח את זה בחשבון איפה שנוכל בתכנון, אבל זה ממש לא המנדט שלנו כצוות שיוך.

האם לבית משותף גם השטח מסביב משותף?

עופר אדר: כן. הבית המשותף הוא נושא מורכב, נעשה עליו דיון נפרד בשלב יותר מתקדם. אנחנו עוד לא שם. העניינים הקשים שם הם לא התכנוניים אלא המשפטיים, מה מותר ואסור לכל אחד לעשות.

האם אפשר לבצע את "העיבוי", הוספת יחידות דיור, מעבר ל-640 באזור מרוחק?

שוהם בן ארי: אפשר, ובלבד שזה יתאים מבחינת התביעה. מבחינת הפוטנציאל לעתיד, יגור קצת חסומה. העתודות הן כנראה צפונה או בתוך המחנה. כרגע אנו מכוונים לשכונת האזדרכת-מגרש טניס, ובהמשך, אולי באיזור הרכבת הישנה. ייתכן שבעתיד יצטרכו לוותר על הרפת. צריך לשמור על המשאבים בפנים. כרגע לא סביר להסב את מתחם כרמל וכולון הישן למגורים, כי הוא כבר הוסב פעם אחת לעסקים.

50 שנה ל"כרמל זבולון"

רבקה פרליס ז"ל

עשר שנים לאחר הקמת בית הספר המשותף הלכה רבקה פרליס לעולמה. יורשתה בתפקיד, **דינה ס"ס ז"ל** כתבה עליה.

ישנם אנשים שחוסנם ויציבותם ברוחם ובאישיותם. רבקה, אמיתית, אמינה, מקרינה סמכותיות, קפדנות ודייקנות, דרשה רבות מהסובבים אותה, ועל אחת כמה וכמה מעצמה.

רבקה היתה לי יותר משותף בעבודה. היא היתה דמות שניווטה את מחשבותי ודרך עבודתי. למדתי ממנה מוסר עבודה ומוסר אישי. במחשבתה החינוכית הקדימה בצעד אחד את המקובל והנהוג ברחבי הקיבוץ. חזונה היה בית ספר משותף גדול, שוקק תלמידים ובעל אפשרויות למידה רבות, וזה, שנים לפני שנקלט, התקבל ובוצע רעיון זה ברחבי התנועה הקיבוצית.

רבקה ראתה את הצורך בהשתלבות בתוכניות למידה כלל ארציות על כל המשתמע מכך, שנים לפני שהתנועה הקיבוצית עשתה זאת. ביקשה לראות ב"ס לכלל התלמידים שיש בו אפשרויות למידה מגוונות, מקצועיות ועיוניות, ולפני האיחוד והקמת ביה"ס המשותף, נבנה מבנה האגרומכניקה שיזמה יחד עם **פיניה פלד ז"ל**.

באשר לעתיד, סיכמו שני המכותבים, רבקה פרליס וגד שטראוס, על האגרת, "התפתחות בית הספר תהיה תלויה בגורמים הבאים: גיבוש חבר עובדים הרואה את עצמו קשור לבית הספר ואחראי על התפתחותו.

ערנות חבר העובדים לשאלות חינוך, מעל ומעבר לבעיות הוראה.

יצירת מעורבות מעשית ורגשית בכל קיבוץ בענייני בית הספר המשותף".

בתחילת 1972 הושלמו ההכנות לצירוף שני בתי הספר, "גוש זבולון" (ברמת יוחנן) ו"כרמל" ביגור, לבית הספר המשותף "כרמל זבולון", שיפעל בשני קמפוסים, חטיבת ביניים בגוש, וחטיבה עליונה ביגור. בית הספר המשותף נועד לכלול את ילדי הקיבוצים: רמת יוחנן, כפר המכבי ואושה שלמדו ב"גוש" ואלונים, אפק, ויגור שלמדו ב"כרמל". את המהלך הוביל צוות שריכזה **רבקה פרליס**. מלבד צוותים מקצועיים לתוכנית הלימודים וההתנהלות הכלכלית, הוקמה גם ועדה לענייני "סדר היום" לשילוב של לימודים ועבודה, וכן ועדה לארגון חברת הילדים והפעילות החברתית.

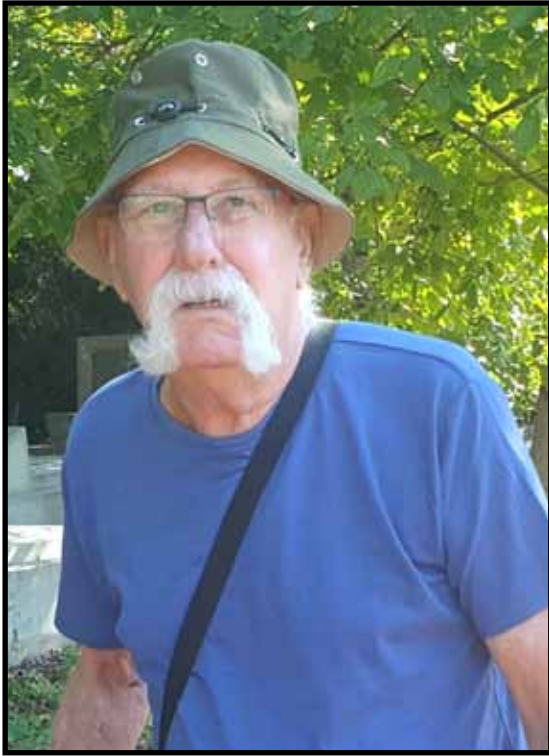
לאחר שלושה חודשי "הרצה", פרסמו המנהלים גד שטראוס (חט"ב) ורבקה פרליס (חט"ע) לציבור ההורים והחברים את "אגרת מס 1" של "בית הספר המשותף כרמל זבולון - בית חינוך שש-שנתי", שהכילה סקירה מהנעשה בבית הספר והעלתה מקצת מהבעיות שהעסיקו אותו.

על עצם הקמת בית הספר המשותף נכתב, "ראשיתו של המעשה במחשבה תחילה, שעלתה והבשילה בקרב השותפים במשך תקופה ממושכת. מיעוט התלמידים בכל אחד משני בתי הספר שהתאחדו, "כרמל" ו"גוש זבולון", והצרכים ההולכים וגדלים בהרחבת המסגרת לשם פיתוח בית הספר מבחינה לימודית וחינוכית - הם אשר הביאו אותנו למחשבה בדבר האיחוד.

גודל המסגרת החדשה מעלה גם בעיות, "קיימת הבעיה של ריכוז חבר המורים והמטפלות משתי החטיבות לדיונים משותפים... המספר הגדול של המורים בביה"ס, והבעיות הספציפיות בכל אחת מן החטיבות, הם אשר מהווים את הקשיים בקיום דיונים משותפים כאלה, ואנו מחפשים דרך להתגבר עליהם".

בדברי הסיכום של האגרת נכתב, "קיימת הרגשה כללית שסיימנו בהצלחה את תקופה הרצה ובית הספר נכנס למהלך רגיל. על אף הספקות והחששות בקרב ציבור ההורים ואף התלמידים לקראת האיחוד, ההתרשמות שלנו היא כי הם מרוצים מבית הספר המשותף שהוקם, ויש רצון טוב ביחס להמשך התפתחותו".

יונתן גרעין - לזכרו

יונתן נולד ב-9.10.1940 להוריו אגל ורמונד בעיר מור בצרפת, שם עברו עליו שנות ילדותו.

במלחמת העולם השנייה השתלטו הגרמנים על בית המשפחה, שנאלצה להצטופף בקומה העליונה של הבית.

בסיוע דודתו, שהתנדבה ב"צופים היהודים", ברחו המשפחה דרומה לגבול ספרד, שם הסתתרו במשק של איכרים מקומיים במשך שלוש שנים.

ב-1957 עלה יונתן לארץ עם בני גרעין "מעוז" להכשרה בקיבוץ גברעם, ומשם הצטרפו לקיבוץ אייל. באייל היה יונתן אחראי על הצאן, שם פגש את מיכל ושם התחתנו.

עמיר, בנם הבכור, נולד בקיבוץ אייל.

כשיונתן, מיכל ובנם הקטן נסעו לבקר את אימו, התפרק קיבוץ אייל, והם החליטו להישאר בצרפת. בנם השני, אריה, נולד בצרפת.

ערב מלחמת ששת הימים חזר יונתן לישראל בטיסה עם ישראלים צרפתים נוספים, התגייס לצבא ונלחם עם חבריו.

לאחר המלחמה חזרה גם מיכל לארץ, ויחד הקימו את ביתם ביגור. כאן נולדו גלי, סער ואילון.

ביגור הקים יונתן את "יגור אלומיניום", ענף חדש ביגור. בהמשך, ניהל את חדר האוכל ואת האולפן והיה מרכז תרבות ביגור. סדר פסח היה גולת הכותרת של פעילותו התרבותית במהלך השנה.

במשך השנים סייע יונתן בתרגום טכנאים מצרפת שהגיעו לטובופלסט.

יונתן היה איש כשרוני ויצירתי, ידע למצוא פטנטים ופתרון לכל בעיה בכל תחומי פעילותו. תחומי העיסוק והתרומה שלו ביגור מלמדים על כישוריו המגוונים. יונתן היה איש של אנשים, את כישוריו גייס גם לעזרת אנשים רבים שפנו אליו לעזרה.

נכדיו נהנו ממשחקי העץ שהכין עבורם, הקשר שלו עם הנכדים מילא את חייו, הוא היה גאה בהם ואהב אותם מאוד.

כאשר עלה לארץ, התבקש לתרגם את שם משפחתו "גרינפלד" לשם עברי. אחרי לבטים הוא בחר את השם "גרעין" שקשור לחקלאות, כמו שם משפחתו המקורי, וגם מסמל את הקמת גרעין המשפחה החדשה בארץ ישראל. ואכן, זכה להקים עם מיכל בית חם ומשפחה ענפה: חמישה בנים, שמונה-עשר נכדים ותשעה נינים.

יהי זכרו שמור בליבנו

סבא שלנו אהוב

נולדת וגדלת כילד קטן, עם תלתלים בהירים ועיניים ירוקות בצרפת בזמן המלחמה. לאחר כשנתיים המשפחה נאלצה לברוח לדרום צרפת ולהתחבא מהנאצים.

בשנים האחרונות סיפרת לנו על הכפר בו התחבאת, על התנאים הקשים בהם היתה המשפחה, תמיד בחיוך, בלי תלונות, רק רצית לשתף. סיפרת על הריח של תפוחי אדמה מבושלים עם מלח - ריח שלא הצלחת לשחזר מאז, אך ללא ספק היה לזה את הטעם הכי טעים, הכי טעים בעולם.

לאחר שסיימת בית ספר תיכון, עלית לארץ, ופה הכרת את סבתא מיכל.

בנית עם סבתא את ביתכם ביגור, נולדו לכם 5 בנים. "בלי קוקיות ובלי שמלות", צחקת...
סיפרת בחיך שבכל פעם שנולד לך בן - אתה היית במילואים... מין תזמון שכזה.

לפני כחמש שנים סגרת מעגל, ויצאת עם בניך לטיול שורשים, רצית להראות ולראות שוב את הבית בו גדלת, את הכפר בו התחבאתם בזמן המלחמה.

כשמאיה ביקשה ממך לספר בערב יום השואה באלמגור על זכרונותיך מהשואה, היית נבוך תחילה, ואז מיד נרתמת למשימה, סרקת תמונות, ונכנסת לארוע. אם הנכדה ביקשה - צריך לעשות. לאחר מכן כבר עשית הרצאות דומות עם נכדים נוספים. אני זוכר איך הגעת לדבר ביום השואה מול הגדוד שלי, סיפרת בצניעות ובענווה על המאורעות של המשפחה בשואה... ואני הייתי כל כך גאה בך.

מבחינתנו הנכדים, סבא היה תמיד אופטימי, מחבק, מתקשר בכל יום הולדת וחג, בונה עבורנו בית בובות, מטבחון, נדנדה ועוד - ואלה תמיד היו המתנות הכי שוות, יותר מכל מתנה שניתן לקנות בחנות צעצועים. מתחת לשפם הצרפתי המטופח שלך התגנב לו תמיד חיך רחב, של גאווה על כל נכד ונכדה ולאן שהוא הגיע.

בשנים האחרונות, גם כשהיה קשה והיה, גם כשהיה כואב וכאב, תמיד רצית להיות עצמאי ולא לקבל עזרה מאף אחד.

הסדנה היתה הטריטוריה שלך, המקום בו יכולת לחלום חלומות, ולבנות לעצמך לפחות חלק מהם...

כשבאנו לבקר תמיד בדקת ושאלת אם אנחנו מרגישים טוב ונוח לנו. תמיד קנית עבורנו מה שאנחנו אוהבים לאכול, מה שניתן לפנק, אפילו בפגישתך האחרונה עם יובל, הנינה שלך, זכרת לקנות לה כדור אדום, כי "היא אוהבת לבעוט בכדור", אמרת... היית בהחלט סבא ללא הפסקה,

אבל כעת - אתה נח.

ואתה - אתה ניצחת - אתה הקמת שבט עם 18 נכדים, 9 נינים - מבחינתך זה היה הניצחון הקטן שלך על השואה.

תודה על מי שהיית עבורנו, אנחנו כבר מתגעגעים ומרגישים תחושת החמצה על כל מה שלא הספקנו לעשות.
נזכור אותך תמיד.

ענת מאיה טל וים

סבא שלנו

ישראלי, צרפתי, סבא מלא גאווה!

עלית לארץ בגיל 17 במטרה להקים ולהחיות את מה שנלקח ממשפחתך.
זיכרון העבר לצד התקומה היו נר לרגלייך.

לנו, 18 הנכדים, ביקשת לספר בכל הזדמנות על השושלת המכובדת של משפחתנו בצרפת. אהבת היסטוריה, ידעת לדקלם בעל פה את כל התאריכים של המורשת הצרפתית, אך ידעת גם להסביר טוב מאוד למה אנחנו כאן בישראל. החיבור לארץ וחשיבות השמירה על ביטחונה היה ערך עליון, שעבר ממך לילדיך ולנכדיך מתוך הבנה עמוקה שלך, של אותו התינוק הקטן, שגדל במחבוא בשואה, והנער שסבל מאנטישמיות. ההבנה שאין ולא תהיה לנו ארץ אחרת! סבא, המורשת והזיכרון של משפחתנו, שהיה לך כל כך חשוב להעביר לנו, יהיו איתנו לעד.

סבא יקר שלנו, הסבא עם המקטרת והשפם. אני רוצה להיפרד ממך בשם אבא ואמא, וחמשת הילדים של עמיר ובני ובנות הזוג שלנו ותשעת הנינים, שהיית גאה בהם ומסור להם.

מודה לך שתמיד שמחת לדבר עם ילדינו בנייד ולארח אותם בבאלגן, לטייל איתם בקלנועית ולדאוג שיאכלו טוב ציפס ועל האש.

שמחים שזכית לראות את משפחתך גדלה, ולספור את הילדים, הנכדים והנינים שגדלים משנה לשנה. מספר הנפשות במשפחה שהקמת, עבר את מספר בני המשפחה הקרובה שנספו בשואה.

אוהבים אותך, וגאים להמשיך את דרכך

משפחת גן: עמיר, הילה, רותם, נועם, עומר, מורן, אופק ושוהם

משולחן בריאות ורווחה

איל שריג

הנהלת הקהילה הוחלט:

1. העלאת הביטוח מ-80 ש"ח ל-90 ש"ח לחודש לחבר.
  2. העלאת ההשתתפות העצמית מ-15% ל-25%.
  3. צמצום הסבסוד באורתודנטיה ל-7,500 ש"ח מקסימום.
- בעקבות ערעור של בועז אוחנה, כרגע יעודכן התשלום החודשי לחבר, ושני הסעיפים 2 ו-3 יחכו לדיון בוועד ההנהלה.

קופת חולים כללית - לאחרונה, התחלנו לפרסם את שירותי "כללית" ב-on-line. אלו שירותי רפואה רגילים וגם שירותי חירום. הוספנו ב"מקומי" הסבר, כתובות, טלפונים לרפואת חירום ב"כללית".

מעבר לרפואת חירום, ממליצים לעבור על האתר של "כללית", ועל האפליקציה. יש הרבה מאוד מידע, הדרכה ואפשרויות שניתן לעשות עצמאית.

חשוב לזכור שחיוג *2700 זמין 24/7 עם ייעוץ אחיות המוסמכות להזמין אמבולנס אם יש צורך. כמו כן רופאי משפחה זמינים 24/7.

מרפאה - לאחרונה, מתרחבת התופעה של חברים המזמינים תור לרופאה ומסיבות שונות לא מגיעים.

בשם דייר סמדר ובשמי, מבקשים להקפיד לבטל תורים, או להודיע להגר אכטל, כדי לאפשר לחברים שצריכים את ד"ר סמדר להגיע בזמן סביר. תודה על שיתוף הפעולה.

מרפאת שיניים - במעקב שוטף של מרפאת השיניים נמצא פער מאוד משמעותי מהתוכנית השנתית של כ-170 אש"ח, זאת לאחר שישה חודשי ביצוע. צפי שנתי של גרעון כ-350 אש"ח.

הסיבות לחריגה הן עליות מחירים של מדד המחירים, עלייה נוספת בעלות החומרים ושירותי החוץ בהם משתמשת מרפאת שיניים. כמו כן קיים גידול בצרכים של מגוון האוכלוסיות ביגור הן בתחום האורתודנטיה והן בתחום השתלים והטיפולים.

לאור זאת, התקיימה ישיבה משותפת עם רני טנא - המשרד הכלכלי, יהודית מחלב ורחלי - מנהלת הקהילה, ובאישור

פעילויות חינוכיות בחופש

כיתה ב' ביקרה במסלול יגור. במרכז המבקרים ובקרון הדריכה ענת עוגן ובסליק - אמיתי אגמון.

אני רוצה להודות מקרב לב לקיבוץ יגור על האירוח של "בית אלון" (בית לילדים עם צרכים מיוחדים ברמת ישי) בבריכה ביגור. הילדים העבירו יום מופלא של שמחה ואושר גדול. תודה גדולה ל**ישי בירמן וצוות הבריכה** על האירוח והמזמין והדאגה לכל צרכנו. **ורד לב (הבת של היה), וצוות "בית אלון"**

באופן שוטף, יניר שנקרא לדגל, מגיע בכל שעה עם סבר פנים יפות. עונה בחדווה גם בשעות מאוחרות, ולעת בוקר מציב את הקלנועית על גלגליה, תקינה ופועלת. תודה מקרב לב, יישר כח

דינה אבני